Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 30ής Μαΐου 2013*

«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστωτική παραβάσεως — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260 ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Υποχρέωση καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού»

Στην υπόθεση C-270/11,

με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, που ασκήθηκε στις 31 Μαΐου 2011,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις C. Tufvesson και D. Maidani καθώς και από τον F. Coudert, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Σουηδίας, εκπροσωπούμενου από τις A. Falk και C. Meyer-Seitz,

καθού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, U. Lõhmus (εισηγητή), M. Safjan και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Ιανουαρίου 2013,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη λαμβάνοντας τα απαιτούμενα μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως της 4ης Φεβρουαρίου 2010, C-185/09, Επιτροπή κατά Σουηδίας, σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία του των διατάξεων της οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54), και μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή 40 947,20 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα κατά την οποία δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως μέχρι την ημερομηνία συμμορφώσεως προς την απόφαση αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον ίδιο λογαριασμό, ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 9 597 ευρώ, για κάθε ημέρα κατά την οποία δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, από την ημερομηνία εκδόσεώς της μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως ή μέχρι την ημερομηνία λήψεως των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, εάν αυτό συμβεί νωρίτερα, και

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Το νομικό πλαίσιο

2 Η αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας 2006/24 εκθέτει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [στο εξής: Χάρτης]. Συγκεκριμένα, η παρούσα οδηγία μαζί με την [οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201, σ. 37)] αποβλέπουν στην πλήρη τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και των επικοινωνιών των πολιτών και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως κατοχυρώνονται με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη.»

3 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2006/24 ορίζει τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία αποβλέπει στην εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τις υποχρεώσεις των παρόχων διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών όσον αφορά τη διατήρηση ορισμένων δεδομένων που παράγονται ή υφίστανται επεξεργασία από αυτούς, ώστε να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα καθίστανται διαθέσιμα για τους σκοπούς της διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης σοβαρών ποινικών αδικημάτων, όπως ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε δεδομένα κίνησης και θέσης, στις νομικές οντότητες και στα φυσικά πρόσωπα και στα συναφή δεδομένα που απαιτούνται για την αναγνώριση του συνδρομητή ή του καταχωρημένου χρήστη. Δεν εφαρμόζεται στο περιεχόμενο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών στις οποίες η πρόσβαση πραγματοποιείται με τη χρήση δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.»

4 Το άρθρο 15 της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2007. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων του εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

3. Μέχρι τις 15 Μαρτίου 2009 κάθε κράτος μέλος δύναται να αναβάλλει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ως προς τη διατήρηση δεδομένων επικοινωνίας που αφορούν την πρόσβαση στο Διαδίκτυο και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τηλεφωνίας μέσω Διαδικτύου. Κάθε κράτος μέλος που σκοπεύει να κάνει χρήση της παρούσας παραγράφου ενημερώνει σχετικώς με δήλωσή του το Συμβούλιο και την Επιτροπή κατά την έκδοση της οδηγίας. Η δήλωση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.»

Η απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας

5 Με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή του με την οδηγία 2006/24, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της οδηγίας αυτής.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

6 Η Επιτροπή, με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 2010, απηύθυνε στο Βασίλειο της Σουηδίας όχληση, καλώντας το να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν προς συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, εντός προθεσμίας δύο μηνών από τη λήψη του εν λόγω εγγράφου οχλήσεως.

7 Με έγγραφα της 27ης Αυγούστου και της 23ης Νοεμβρίου 2010 καθώς και της 21ης Ιανουαρίου 2011, οι σουηδικές αρχές απάντησαν στο εν λόγω έγγραφο οχλήσεως, γνωστοποιώντας στην Επιτροπή το στάδιο προόδου της διαδικασίας μεταφοράς της οδηγίας 2006/24 στην εθνική νομοθεσία και, μεταξύ άλλων, την πληροφόρησαν ότι το σχετικό σχέδιο νόμου είχε διαβιβαστεί στο Σουηδικό Κοινοβούλιο στις 8 Δεκεμβρίου 2010 και ότι η επεξεργασία του από το κοινοβούλιο προβλεπόταν για το δεύτερο ήμισυ του μηνός Μαρτίου 2011.

8 Με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 2011, το Βασίλειο της Σουηδίας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι, στις 16 Μαρτίου 2011, το εν λόγω κοινοβούλιο είχε αποφασίσει να αναβάλει για ένα έτος την ψήφιση του εν λόγω σχεδίου νόμου. Η απόφαση αυτή ελήφθη από το ένα έκτο των μελών του κοινοβουλίου, σύμφωνα με ειδική συνταγματική διαδικασία. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, μετά την παρέλευση

της ανωτέρω ενιαύσιας προθεσμίας, η κοινοβουλευτική επιτροπή που είχε επιληφθεί της υποθέσεως θα κατέθετε ενώπιον του κοινοβουλίου πρόταση για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/24 στην εθνική νομοθεσία.

9 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι το Βασίλειο της Σουηδίας δεν είχε λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας, αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

Οι εξελίξεις κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας

10 Το Βασίλειο της Σουηδίας, αφενός, γνωστοποίησε στην Επιτροπή, με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 2012, ότι το Σουηδικό Κοινοβούλιο είχε δεχθεί, στις 21 Μαρτίου 2012, την πρόταση της κυβερνήσεως για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2006/24, της οποίας η έναρξη ισχύος ορίστηκε για την 1η Μαΐου 2012 και, αφετέρου, κοινοποίησε με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2012 τα μέτρα για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στην εθνική νομοθεσία του. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή δήλωσε, στις 7 Ιουνίου 2012, ότι παραιτούνταν εν μέρει από την προσφυγή της όσον αφορά τη χρηματική ποινή των 40 947,20 ευρώ ημερησίως. Διατήρησε, εντούτοις, το αίτημά της για καταβολή του κατ' αποκοπήν ποσού που είχε υπολογίσει.

11 Ως προς τα δικαστικά έξοδα, η Επιτροπή έκρινε ότι, καθόσον η παραίτησή της από το αίτημά της να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Σουηδίας σε καταβολή χρηματικής ποινής οφειλόταν στη στάση του εν λόγω κράτους μέλους μετά την περάτωση της γραπτής διαδικασίας, το ανωτέρω κράτος μέλος βαρυνόταν με τα δικαστικά έξοδα που αφορούσαν αυτό το σκέλος της υποθέσεως.

12 Με το υπόμνημα απαντήσεώς του, το Βασίλειο της Σουηδίας αμφισβητεί, αφενός, το αίτημα της Επιτροπής για καταβολή ενός κατ' αποκοπήν ποσού και, αφετέρου, το ύψος του ποσού αυτού. Το εν λόγω κράτος μέλος αμφισβητεί, επίσης, το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με τα δικαστικά έξοδα και ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Επί της παραβάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Όσον αφορά την προσαπτόμενη παράβαση, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί μια εκ των υποχρεώσεων που υπέχει από τη Συνθήκη ΛΕΕ, το κράτος αυτό οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Όσον αφορά την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκτελεστεί η δικαστική απόφαση, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το συμφέρον για άμεση και ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτάσσει την άμεση έναρξη της εκτελέσεως και την περάτωσή της το συντομότερο δυνατόν.

14 Το Βασίλειο της Σουηδίας συνομολογεί ότι δεν έλαβε τα επίμαχα μέτρα προς συμμόρφωση με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας εντός της προθεσμίας που είχε ταχθεί με το έγγραφο οχλήσεως της 28ης Ιουνίου 2010.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

15 Κατά το άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή, εφόσον κρίνει ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, αφού προηγουμένως παράσχει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος

τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, υποδεικνύοντας το ύψος του καταβλητέου από το εν λόγω κράτος μέλος κατ' αποκοπήν ποσού ή προστίμου, το οποίο κρίνει κατάλληλο για την περίσταση.

16 Συναφώς, ο κρίσιμος χρόνος για να εκτιμηθεί αν υπήρξε παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ είναι η ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με το έγγραφο οχλήσεως, το οποίο εκδόθηκε δυνάμει της διατάξεως αυτής (αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 2012, C-610/10, Επιτροπή κατά Ισπανίας, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 67, και της 19ης Δεκεμβρίου 2012, C-374/11, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, σκέψη 19).

17 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το Βασίλειο της Σουηδίας επισήμανε ότι η εθνική νομοθεσία του είχε συμμορφωθεί με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, μεταξύ άλλων, διά της προτάσεως της κυβερνήσεως περί μεταφοράς της οδηγίας 2006/24, της οποίας η έναρξη ισχύος οριζόταν για την 1η Μαΐου 2012.

18 Συνεπώς, δεν αμφισβητείται ότι, όταν παρήλθε η δίμηνη προθεσμία από την εκ μέρους του Βασιλείου της Σουηδίας λήψη του εγγράφου οχλήσεως για το οποίο γίνεται λόγος στη σκέψη 6 της παρούσας αποφάσεως, δηλαδή στις 28 Αυγούστου 2010, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε, εν πάση περιπτώσει, λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας.

19 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ.

Επί του κατ' αποκοπήν ποσού

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπήν ποσού, η Επιτροπή στηρίζεται στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, C-304/02, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 2005, σ. I-6263) καθώς και στην από 13 Δεκεμβρίου 2005 ανακοίνωσή της, η οποία επιγράφεται «Εφαρμογή του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ» [SEC(2005) 1658], όπως ενημερώθηκε με την ανακοίνωση της 20ής Ιουλίου 2010, η οποία επιγράφεται «Εφαρμογή του άρθρου 260 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ενημέρωση των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπήν ποσών και των χρηματικών ποινών που θα προτείνει η Επιτροπή στο Δικαστήριο στο πλαίσιο διαδικασιών λόγω παραβάσεως» [SEC(2010) 923/3, στο εξής: ανακοίνωση του 2010]. Κατά την Επιτροπή, ο καθορισμός των χρηματοοικονομικών κυρώσεων πρέπει να στηρίζεται στη σοβαρότητα της παραβάσεως, στη διάρκειά της και στην αναγκαιότητα να διασφαλιστεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της κυρώσεως για να αποφευχθούν υποτροπές.

21 Κατ' αρχάς, ως προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι λαμβάνει υπόψη τη σπουδαιότητα των διατάξεων της Ένωσης που αποτέλεσαν αντικείμενο της παραβάσεως, τα αποτελέσματα της παραβάσεως αυτής επί των γενικών και ατομικών συμφερόντων και τη στάση του καθού κράτους.

22 Όσον αφορά, πρώτον, τη σπουδαιότητα των εν λόγω διατάξεων, η Επιτροπή φρονεί ότι η μη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας συνιστά ιδιαιτέρως σοβαρή παράβαση, διότι αφορά τη μη μεταφορά μιας οδηγίας, η οποία περιέχει διατάξεις μεγάλης σημασίας για τους παρέχοντες υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Οι διατάξεις αυτές διασφαλίζουν περαιτέρω, αφενός, ένα ισορροπημένο νομικό πλαίσιο, το οποίο εγγυάται τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

μεριμνώντας παράλληλα ώστε οι αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές να μπορούν να χρησιμοποιούν τα σχετικά δεδομένα για την καταπολέμηση της μεγάλης εγκληματικότητας, και, αφετέρου, την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών.

23 Δεύτερον, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι συνέπειες της παραβάσεως για τα γενικά και ατομικά συμφέροντα είναι ιδιαιτέρως σοβαρές στο μέτρο που η μη μεταφορά της οδηγίας 2006/24 από το Βασίλειο της Σουηδίας προκάλεσε χρηματοοικονομική ζημία στις εγκατεστημένες σ' όλη την Ένωση επιχειρήσεις και σε άλλα κράτη μέλη. Η μη μεταφορά της οδηγίας αυτής παρέσχε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στις σουηδικές ιδιωτικές επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών, οι οποίες δεν ήταν υποχρεωμένες ούτε να διατηρούν τα δεδομένα που όφειλαν να διατηρούν οι ανταγωνιστές τους σε άλλα κράτη μέλη ούτε να επενδύσουν σε προσωπικό ή σε υλικοτεχνική υποδομή για την παροχή των δεδομένων στις αρχές.

24 Τρίτον, όσον αφορά τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως βάσει του δικαίου της Ένωσης, η Επιτροπή φρονεί ότι η προσαπτόμενη παράβαση αποδεικνύεται σαφώς από το γεγονός ότι το Βασίλειο της Σουηδίας δεν έλαβε ούτε κοινοποίησε τα εθνικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας, δηλαδή το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2007. Θα έπρεπε, εντούτοις, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν παρέλειψε ποτέ στο παρελθόν να εκτελέσει απόφαση του Δικαστηρίου εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

25 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων και περιστάσεων, η Επιτροπή προτείνει την εφαρμογή του συντελεστή σοβαρότητας 10 σε κλίμακα από το 1 έως το 20.

26 Ακολούθως, ως προς το κριτήριο σχετικά με τη διάρκεια της παραβάσεως, στο πλαίσιο της εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας που εκδόθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 2010, η Επιτροπή επισημαίνει ότι από την εν λόγω ημερομηνία έως τις 6 Απριλίου 2011, ημερομηνία της αποφάσεως κινήσεως εκ μέρους της Επιτροπής της διαδικασίας παραβάσεως κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, παρήλθαν συνολικά 426 ημέρες.

27 Τέλος, όσον αφορά την ανάγκη επιβολής μιας αποτρεπτικής κυρώσεως για να αποφευχθούν υποτροπές, η Επιτροπή όρισε, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως του 2010, τον συντελεστή «n» σε 4,57 βάσει της ικανότητας πληρωμής του Βασιλείου της Σουηδίας και του αριθμού των ψήφων που αυτό διαθέτει στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

28 Συνεπώς, η Επιτροπή εκθέτει, με το δικόγραφο της προσφυγής της, ότι το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού που ζητεί, δηλαδή 9 597 ευρώ ανά ημέρα παραβάσεως, προκύπτει, βάσει των κριτηρίων που προβλέπει η ανακοίνωση του 2010, πολλαπλασιάζοντας το κατ' αποκοπήν βασικό ποσό (210 ευρώ ημερησίως) με τον συντελεστή σοβαρότητας της παραβάσεως που ορίζεται σε 10 και με τον συντελεστή «n» που ανέρχεται σε 4,57. Το συνολικό ποσό που προκύπτει κατ' αυτόν τον τρόπο ανέρχεται σε 4 088 322 ευρώ για 426 ημέρες παραβάσεως.

29 Με το υπόμνημά του απαντήσεως, το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει, κατά κύριο λόγο, ότι η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της επίμαχης παραβάσεως είναι πάρα πολύ αυστηρή, τόσο όσον αφορά τη σοβαρότητα της παραβάσεως, αλλά και όσον αφορά την αναγκαιότητα ενός αποτρεπτικού αποτελέσματος. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν απέδειξε τη συνδρομή περιστάσεων που να δικαιολογούν την εφαρμογή ενός τόσο υψηλού συντελεστή σοβαρότητας, όπως ο συντελεστής 10, για την επίμαχη παράβαση.

30 Συναφώς, το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει, αφενός, ότι η οδηγία 2006/24 δεν είναι τόσο σημαντική για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, όσο διατείνεται η Επιτροπή. Η οδηγία αυτή επάγεται μόνο μια ελάχιστη εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών στον τομέα αυτό. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση διατηρήσεως των δεδομένων που βαρύνει τους φορείς εκμεταλλεύσεως ποικίλλει μεταξύ των κρατών μελών, τα οποία έχουν την ευχέρεια να νομοθετούν σχετικά με την πρόσβαση των αρχών στα δεδομένα που αφορούν την κίνηση των επικοινωνιών ή την κατανομή των εξόδων διατηρήσεως

των δεδομένων που βαρύνουν τους φορείς εκμεταλλεύσεως. Επιπροσθέτως, κατά το Βασίλειο της Σουηδίας, το δίκαιο της Ένωσης έχει ήδη κανόνες που παρέχουν τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, διατηρήσεως των δεδομένων που αφορούν την κίνηση των επικοινωνιών για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, όπως μεταξύ άλλων η οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες.

31 Αφετέρου, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η μη μεταφορά της οδηγίας αυτής από το Βασίλειο της Σουηδίας είχε όντως τις προβαλλόμενες συνέπειες στα γενικά και ατομικά συμφέροντα. Επιπροσθέτως, και οι ισχύοντες επί του παρόντος κανόνες του σουηδικού δικαίου καθιστούσαν δυνατή την αποτροπή των συνεπειών αυτών διασφαλίζοντας τη διαθεσιμότητα των δεδομένων για τη διερεύνηση, τη διαπίστωση και τη δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων.

32 Το εν λόγω κράτος μέλος επισημαίνει, επίσης, ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμησή της, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας αφορά μόνο μια μερική παράλειψη εφαρμογής της οδηγίας 2006/24. Συναφώς, το Βασίλειο της Σουηδίας προβάλλει ότι έκανε χρήση της ευχέρειας που παρέχει το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής να αναβάλει την εφαρμογή της έως τις 15 Μαρτίου 2009 όσον αφορά την πρόσβαση στο διαδίκτυο και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τηλεφωνίας μέσω διαδικτύου. Συνεπώς, κατά την άποψή του, η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας αφορούσε μόνον τη μη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία των διατάξεων της οδηγίας, ως προς τις οποίες δεν ήταν δυνατή η παράταση της προθεσμίας μεταφοράς που έληγε στις 15 Σεπτεμβρίου 2007.

33 Το Βασίλειο της Σουηδίας επισημαίνει, εξάλλου, ότι ουδέποτε παρέλειψε να εκτελέσει απόφαση του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ. Περαιτέρω, υπογραμμίζει ότι προσδίδει μεγάλη σημασία στο καθήκον καλόπιστης συνεργασίας που υπέχει. Για να δικαιολογήσει την προσαπτόμενη καθυστέρηση εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας προβάλλει ότι είχε να αντιμετωπίσει μια εκτενή πολιτική συζήτηση για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/24 στην εσωτερική νομοθεσία του και ότι η εφαρμογή των μέτρων που ήταν αναγκαία για τη μεταφορά αυτή προκάλεσε προβλήματα στον σχεδιασμό της νομοθετικής διαδικασίας και δύσκολων επιλογών για την εξισορρόπηση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής με την αναγκαιότητα αποτελεσματικής καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας.

34 Με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι ακόμη κι αν η οδηγία 2006/24 δεν έχει ως σκοπό την πλήρη εναρμόνιση, δεν μπορεί εξ αυτού του λόγου να συναχθεί ότι δεν επάγεται συνέπειες στην εσωτερική αγορά ή σε ιδιωτικά και δημόσια συμφέροντα. Οι διαφορές που υφίστανται στα διάφορα κράτη μέλη ως προς την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας ουδόλως μειώνουν τη σημασία της προβλεπόμενης απ' αυτήν υποχρεώσεως διατηρήσεως των δεδομένων επικοινωνίας.

35 Στη συνέχεια, όσον αφορά την ήδη υφιστάμενη νομοθεσία της Ένωσης που επικαλείται το Βασίλειο της Σουηδίας, όπως η οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η νομοθεσία αυτή δεν επιβάλλει σ' όλη την Ένωση την υποχρέωση διατηρήσεως ορισμένων δεδομένων κίνησης των επικοινωνιών κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου.

36 Επιπροσθέτως, όσον αφορά τις υφιστάμενες εθνικές διατάξεις που προβάλλει το καθού κράτος μέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, ακόμη κι αν το Βασίλειο της Σουηδίας όφειλε να έχει στη διάθεσή του ορισμένα δεδομένα για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, τούτο δεν ήταν το αποτέλεσμα της εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας, καθόσον η διαθεσιμότητα των δεδομένων αυτών εξαρτιόταν πλήρως από εμπορικού χαρακτήρα αποφάσεις που ελάμβαναν οι διάφοροι φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύων τηλεπικοινωνιών.

37 Περαιτέρω, όσον αφορά το επιχείρημα του εν λόγω κράτους μέλους ότι η μη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Σουηδίας αφορούσε μόνον ένα μέρος της οδηγίας 2006/24, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, καίτοι τα κράτη μέλη μπορούσαν, κατ' εφαρμογήν

του άρθρου 15, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, να αναβάλουν την εφαρμογή της υποχρεώσεως διατηρήσεως των δεδομένων έως τις 15 Μαρτίου 2009, τούτο δεν σήμαινε ότι τα εν λόγω κράτη μέλη είχαν το δικαίωμα να μη λάβουν κανένα μέτρο σχετικά με την προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση διατηρήσεως των δεδομένων πριν από τις 15 Μαρτίου 2009. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό στηριζόταν σε εσφαλμένη ερμηνεία της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας.

38 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα του καθού κράτους μέλους σχετικά με τις εσωτερικές δυσχέρειες που συνδέονταν με τη νομοθετική διαδικασία, η Επιτροπή υπενθυμίζει την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία οι εν λόγω εσωτερικές δυσχέρειες δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο εκτιμήσεως της διαπραχθείσας παραβάσεως.

39 Ως προς τις δυσχέρειες εσωτερικής φύσεως, το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει ότι δεν προέβαλε τις δυσχέρειες αυτές για να δικαιολογήσει τη μη μεταφορά της οδηγίας 2006/24, αλλά για να αποδείξει ότι η μεταφορά ενείχε, εν προκειμένω, τόσο ασυνήθεις δυσχέρειες ώστε να μην μπορούν αυτές να αποδοθούν στη συνήθη στάση και συμπεριφορά του Βασιλείου της Σουηδίας, κατά την εφαρμογή των οδηγιών και τη συμμόρφωσή του με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου. Το εν λόγω κράτος μέλος εμμένει, επίσης, ότι η ανωτέρω νομοθετική διαδικασία εφαρμόζεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η τυχόν επιβολή υποχρεώσεως καταβολής κατ' αποκοπή ποσού πρέπει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να αποφασίζεται βάσει του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων που συνδέονται τόσο με τα χαρακτηριστικά της διαπιστωθείσας παραβάσεως όσο και με τη συμπεριφορά του κράτους μέλους, το οποίο αφορά η διαδικασία που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ. Συναφώς, η εν λόγω διάταξη παρέχει στο Δικαστήριο ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, όταν αποφασίζει αν πρέπει να επιβάλει ή όχι την κύρωση αυτή (προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 141, και Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, σκέψη 47).

41 Οι προτάσεις της Επιτροπής δεν δεσμεύουν, συνεπώς, το Δικαστήριο και αποτελούν απλώς μια χρήσιμη βάση αναφοράς. Ομοίως, τυχόν κατευθυντήριες γραμμές, όπως οι περιεχόμενες στις ανακοινώσεις της Επιτροπής, δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, αλλά συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου κατά τη δράση της Επιτροπής (βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2009, C-369/07, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2009, σ. I-5703, σκέψη 112).

42 Όσον αφορά, πρώτον, την αρχή της επιβολής ενός κατ' αποκοπήν ποσού, δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή αυτή στηρίζεται κυρίως στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτελέσεως των υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους επί των ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, ιδίως όταν η παράβαση έχει συνεχιστεί επί μακρό χρονικό διάστημα αφότου εκδόθηκε η απόφαση που τη διαπίστωσε αρχικά (βλ. απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2008, C-121/07, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2008, σ. I-9159, σκέψη 58).

43 Στην υπό κρίση υπόθεση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας 2006/24, η οποία επιδιώκει, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτής, να διασφαλίσει τη διαθεσιμότητα των δεδομένων που αφορούν τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες για τη διερεύνηση, τη διαπίστωση και τη δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων, η μη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας, με την οποία είχε προηγουμένως διαπιστωθεί παράβαση σχετική με την οδηγία αυτή, μπορεί να διακυβεύσει τα οικεία ιδιωτικά και δημόσια συμφέροντα. Επιπροσθέτως, στο μέτρο που η προσαπτόμενη στο Βασίλειο της Σουηδίας παράβαση διήρκεσε πάνω από δύο έτη από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, πρέπει να διαπιστωθεί ότι εξακολούθησε να υφίσταται για σημαντικό χρονικό διάστημα από την ημερομηνία αυτή.

44 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει, εν προκειμένω, να υποχρεώσει το Βασίλειο της Σουηδίας να καταβάλει ένα κατ' αποκοπήν ποσό.

45 Όσον αφορά, δεύτερον, το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού, πρέπει να υπομνησθεί ότι απόκειται στο Δικαστήριο να καθορίζει το ύψος του ποσού αυτού κατά τρόπον ώστε να είναι, αφενός μεν, προσαρμοσμένο στις περιστάσεις, αφετέρου δε, ανάλογο τόσο προς τη διαπιστωθείσα παράβαση όσο και προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 146, και Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 143).

46 Μεταξύ των κρίσιμων παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο αυτό συγκαταλέγονται στοιχεία όπως η σοβαρότητα της παραβάσεως και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η προσαπτόμενη παράβαση εξακολούθησε να υφίσταται μετά την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής αποφάσεως (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 144).

47 Καταρχάς και όσον αφορά τη σοβαρότητα τη παραβάσεως βάσει της σπουδαιότητας των διατάξεων της Ένωσης που αποτέλεσαν αντικείμενο της παραβάσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι η οδηγία 2006/24 αφορά τις δραστηριότητες των προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην εσωτερική αγορά και ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επιδιώκει την προστασία της αποτελεσματικής λειτουργίας της με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τη διατήρηση των δεδομένων που αφορούν τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, C-301/06, Ιρλανδία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. I-593, σκέψη 72).

48 Η οδηγία 2006/24 σκοπεί, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτής, να διασφαλίσει, διά της εναρμονίσεως των εθνικών νομοθεσιών που επιτυγχάνει, τη διαθεσιμότητα των δεδομένων αυτών για τη διερεύνηση, τη διαπίστωση και τη δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων, όπως αυτά ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών. Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι σκοπός της είναι, μεταξύ άλλων, ο πλήρης σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αφορούν τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και των επικοινωνιών των πολιτών και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως κατοχυρώνονται με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη.

49 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μη εκπλήρωση της υποχρεώσεως μεταφοράς της οδηγίας αυτής ενέχει τον κίνδυνο παρακωλύσεως της αποτελεσματικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Η παράλειψη αυτή είναι, συνεπώς, σοβαρή ανεξαρτήτως του βαθμού εναρμονίσεως που επιτυγχάνεται με την οδηγία 2006/24.

50 Όσον αφορά τις συνέπειες που έχει η μη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας επί των ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, σε σχέση με το επιχείρημα της Επιτροπής που υπενθυμίζεται στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως προκύπτει από τα σημεία 6.1 και 6.2 της εκθέσεως της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2011, η οποία επιγράφεται «Έκθεση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Έκθεση αξιολόγησης της οδηγίας για τη διατήρηση δεδομένων (οδηγία 2006/24/ΕΚ)» [COM(2011) 225 τελικό], δεν επιτεύχθηκε πλήρως ο σκοπός της εν λόγω οδηγίας να διαμορφώσει τις ίδιες συνθήκες ανταγωνισμού για τους φορείς εκμεταλλεύσεως της Ένωσης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει τις προβαλλόμενες επιπτώσεις στις συνθήκες ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, τις οποίες δεν απέδειξε.

51 Επιπροσθέτως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του Βασιλείου της Σουηδίας ότι υφίστανται ήδη, στο δίκαιο της Ένωσης, κανόνες οι οποίοι επιτρέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη διατήρηση δεδομένων κίνησης των επικοινωνιών για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας και ότι η αποτροπή των συνεπειών που προβάλλει η Επιτροπή επί των γενικών και ειδικών συμφερόντων είναι δυνατή με τους επί του παρόντος ισχύοντες κανόνες του σουηδικού δικαίου. Πράγματι, δεν

αμφισβητείται ότι οι εν λόγω κανόνες δεν ανταποκρίνονται στις επιταγές της οδηγίας 2006/24, καθόσον, σε αντίθετη περίπτωση, δεν θα ήταν δυνατό να διαπιστωθεί η μη εκπλήρωση από το συγκεκριμένο κράτος μέλος της υποχρεώσεώς του να μεταφέρει την οδηγία 2006/24 στην εθνική νομοθεσία του.

52 Όσον αφορά το επιχείρημα του Βασιλείου της Σουηδίας που αντλείται από το γεγονός ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας αφορά μόνον τη μερική μη εφαρμογή της οδηγίας 2006/24, τούτο είναι αβάσιμο.

53 Πράγματι, με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Σουηδίας, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/24, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της οδηγίας αυτής. Το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/24 επιτρέπει στα κράτη μέλη να αναβάλουν την εκπλήρωση της υποχρεώσεως διατηρήσεως των δεδομένων επικοινωνίας έως τις 15 Μαρτίου 2009, αλλά όχι και τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας, η οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί πριν από τις 15 Σεπτεμβρίου 2007.

54 Όσον αφορά τη στάση του Βασιλείου της Σουηδίας έναντι των υποχρεώσεών του που απορρέουν από την οδηγία 2006/24, δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί οι δικαιολογητικοί λόγοι που προέβαλε το συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η καθυστέρηση εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως οφειλόταν σε έκτακτες εσωτερικές δυσχέρειες συνδεόμενες με τις ιδιαιτερότητες της νομοθετικής διαδικασίας, στην εκτενή πολιτική συζήτηση για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/24 και στα προβλήματα που ανέκυψαν στον σχεδιασμό δύσκολων επιλογών για την εξισορρόπηση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής με την αναγκαιότητα αποτελεσματικής καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας. Όπως έχει επανειλημμένως αποφανθεί το Δικαστήριο, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής τους έννομης τάξεως για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης (βλ., ιδίως, απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, C-407/09, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2011, σ. I-2467, σκέψη 36). Το ίδιο ισχύει και για την απόφαση του Σουηδικού Κοινοβουλίου, στην οποία παραπέμπει η σκέψη 8 της παρούσας αποφάσεως, να αναβληθεί για ένα έτος η ψήφιση του σχεδίου νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής.

55 Πρέπει, εντούτοις, να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντική περίσταση το γεγονός ότι το Βασίλειο της Σουηδίας ουδέποτε παρέλειψε στο παρελθόν να εκτελέσει απόφαση του Δικαστηρίου εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

56 Όσον αφορά, δεύτερον, τη διάρκεια της παραβάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, πρέπει να υπομνησθεί ότι, καίτοι το άρθρο 260 ΣΛΕΕ δεν προσδιορίζει επακριβώς την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκτελεστεί η απόφαση, εντούτοις δεν αμφισβητείται ότι η εκτέλεση πρέπει να αρχίσει αμέσως και να περατωθεί το συντομότερο δυνατό (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 34).

57 Εν προκειμένω πρέπει να επισημανθεί ότι η παράβαση διήρκεσε σχεδόν 27 μήνες από την ημερομηνία εκδόσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας, δηλαδή από τις 4 Φεβρουαρίου 2010, έως την ημερομηνία κατά την οποία το Βασίλειο της Σουηδίας εναρμόνισε πλήρως τη νομοθεσία του με την εν λόγω απόφαση, δηλαδή την 1η Μαΐου 2012.

58 Επιβάλλεται, συνεπώς, η διαπίστωση ότι η προσαπτόμενη στο Βασίλειο της Σουηδίας παράβαση εξακολούθησε να υφίσταται για σημαντικό χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εκδόσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Σουηδίας.

59 Κατόπιν των προεκτεθέντων και ιδίως των εκτιμήσεων που περιέχονται στις σκέψεις 47 έως 58 της παρούσας αποφάσεως, το Δικαστήριο κρίνει ότι, κατ' ορθή εκτίμηση των περιστάσεων της υποθέσεως, το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού που θα πρέπει να καταβάλει το Βασίλειο της Σουηδίας πρέπει να οριστεί σε 3 εκατομμύρια ευρώ.

60 Συνεπώς, το Βασίλειο της Σουηδίας πρέπει να καταδικαστεί να καταβάλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατ' αποκοπήν ποσό ύψους τριών εκατομμυρίων ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

61 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Σουηδίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως της 4ης Φεβρουαρίου 2010, C-185/09, Επιτροπή κατά Σουηδίας, σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία του των διατάξεων της οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, και μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)